

[Jens Møller.]

for nemste Opgave at finde de Muligheder frem, som kan give Nordslesvig dets Ret paa det økonomiske Omraade.

I øvrigt skal jeg tage Stilling til nogle Ting, som blev fremført af det ærede Medlem Hr. A. Svensson. Det ærede Medlem sagde — saadan forstod jeg det i hvert Fald —, at jeg burde bære Ansvar for forskellige Udtalelser, der paa Møder eller i Pressen var fremkommet fra tysk Side under Valgkampen eller maaske før og efter. Saa maa jeg spørge det ærede Medlem Hr. A. Svensson, om han ogsaa vil være ansvarlig for alle de Udtalelser, der fremkommer f. Eks. fra konservativ Side. Det var kun f. Eks. i Gaar, at en god konservativ Mand i Nordslesvig sagde til mig, at Hitler burde skydes og Mussolini med. Vil det ærede Medlem Hr. A. Svensson ogsaa tage Ansvar for saadanne Udtalelser? For hvorledes kan han ellers forlange, at jeg skal tage Ansvar for enhver Udtalelse, der er faldet paa et hvilket som helst Valgmøde i Nordslesvig? Naar han dermed forbinder en Trusel om, at hans Indstilling over for mig skulde være afhængig af, hvorledes jeg forholdt mig i dette Spørgsmaal og i et andet Spørgsmaal, som jeg ogsaa skal omtale — ja, saa maa jeg sige, at jeg kan tage denne Trusel meget let. Jeg kender det ærede Medlem Hr. A. Svenssons Indstilling over for mig, og den Indstilling er for mig knusende ligegyldig. Jeg vil have Ret som dansk Statsborger til at paatale de Forhold, som hersker nede i Nordslesvig, og jeg vil have Ret til at lægge Skylden der, hvor jeg tror Skylden er. Saa kan man jo komme med en saglig Kritik deraf, og hvis man kan overbevise mig om, at min Indstilling eller min Kritik ikke er berettiget, saa er jeg den første til at indrømme en saadan Ting.

I denne Forbindelse maa jeg ogsaa nævne den Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. A. Svensson om, hvorvidt jeg var villig til at stille mig bag en Udtalelse, Dr. Clausen fra Haderslev skulde være fremkommet med paa et Møde i Rendsborg, om, at den nordslesvigske Befolkning nu skulde bestaa af 30 000 Rigsdanske, 50 000 bevidst Tyske og 50 000 bevidst Danske og 50 000 blakkede, og han nævnte deroverfor Tal, som fhv. Folketingsmand, Pastor Schmidt var fremkommet med om samme Emne. Det ærede Medlem Hr. A. Svensson vil være vidende om, at der er ingen, der med Bestemthed kan udtale sig om, hvorledes Tallene ligger i Nordslesvig, alene af den Grund at de er flydende. Hvordan kan han saa forlange, at jeg med Bestemthed

skal stille mig bag det Tal eller bag det Tal? Og saa er det en Utilbørlighed, at det ærede Medlem dermed knytter en Trusel om, at hans Indstilling over for mig skulde være afhængig af et saadant Svar.

Interessant var det ærede Medlems Kritik af mine Udtalelser om Oksevejen, som snor sig gennem vor Landsdel og peger mod Syd. Det ærede Medlem paastod, at jeg havde lagt en særlig Betydning i denne min Udtalelse. Han maa jo mene med Hensyn til Grænsen, som blev draget i 1920. Anderledes kan jeg ikke forstaa det. Deroverfor vil jeg sige, at jeg intet kan have imod, at man optager en Drøftelse i dette høje Ting om Grænsen, om den Maade, hvorpaa Grænsen blev draget i 1920; det tillader Tiden ikke i Aften, men vi kan optage Spørgsmaalet en anden Gang.

Jeg vil gerne have Lov til i denne Forbindelse at pege paa det Standpunkt, det ærede Medlem Hr. A. Svensson har taget til denne Grænse. Det er jo bekendt, at han paa et Tidspunkt ikke har anerkendt denne Grænse. Om han gør det nu, det kan han give Oplysning om. Jeg vil i denne Forbindelse fremføre en Artikel i „Flensborg Avis“ fra Tiden nogle Aar efter Grænsedragningen i 1920, en Artikel, skrevet af det ærede Medlem Hr. A. Svensson, hvori det ærede Medlem omtaler et Møde, hvor der tilsyneladende er rejst Tvivl om hans Stilling over for Grænsen, og det ærede Medlem siger i denne Artikel, at han vilde ønske, at den nye franske Aand — og dermed forstaaer han den Aand, der herskede i Aarene efter Versailles-Diktatet, den nye franske Aand, der skulde holde Tyskland nede — ogsaa vilde vindé Fremgang i det danske Folk. Paa den Maade kunde man senere hen regne med, at den Grænse, der blev draget i 1920, kunde faa en anden Beliggenhed.

Jeg maa have Lov til at spørge det ærede Medlem Hr. A. Svensson, om han stadig væk staar paa samme Standpunkt, eller om han nu har rettet dette sin Standpunkt fra tidligere Tid, og hvis han har gjort det, om det saa er sket, fordi denne nye franske Aand nu har faaet stækket sine Vinger, saa den ikke kan udføre det, som det ærede Medlem dengang sikkert har ønsket, eller om det ærede Medlem har taget nyt Standpunkt, fordi han nu, alt som han er blevet ældre, er, lad os haabe det, blevet klogere — der er jo et gammelt Ord i Nordslesvig, der siger, at naar Fanden er blevet gammel, bliver han hellig.

Til Slut skal jeg bare sige et Par Ord om